

והוא משום דשם תשמיש על זה דהרי האשה נהנית
מזה כותשמיש ממש כיון שהכיס הוא דבר רך והאשה
מריבשת בהכנסתו האבר, והגורח"ע בספר אחיעזר
סובר שהוא דרך תשמיש גם להתיר לאשה שסכנה
לה להתעבר, ואף שדעתנו לא מסתבר זה מ"מ שם
תשמיש יש ע"ז שאף שאין להתיר כשאינה רוצה
להתעבר אף משום סכנה לדעתה, עכ"פ גיאוף ביד
ליכא ע"ז כיון שהוא באופן תשמיש ששם בראה
באשה יש על זה והשאר רק האיסור דורע לבטלה
שלצורך בויקה לרפאותו אינו לבטלה, אבל בוכרית
שהוא קשה ואין שום הנאה להאשה במת שמכניס
אברו לשם הוא גיאוף ביד ובכלל שאסור אף לבדיקה
זו, ולכן יש לעשות כדלעיל ויעין מע"כ בתשובתי
ויראה ברור הדברים, ונ"מ היחסי אומר שיתבה
מלעשות בדיקה זו עד שימלאו חמש שנים מינן
והישואין כי מצוי טובא שאין נשים צעירות מתעברות
עד איזה שנים ולכן אולי אין הצורך גדול עדיין כי יש
לקוות להשי"ת שתתעבר אשתו בקרוב ולא יצטרך
לקיאל זה.

ידידו מקוריה

משה פיינשטיין

סימן יז

בדבר הפילן שהמציאו שמועיל שלא תתעבר

כ"ה אלול תשכ"ב

מע"כ ידידי הר"ח מוה"ר חיים דוד ספרינג
שליט"א.

הנה בדבר הפילן שלא תתעבר האשה, מצד ואיסור
דורע לבטלה ליכא והיה שייך להתיר כשקיימו
פרי' כשרי לה צער גדול ליקחם עד שיגדלו מעט.
אבל החשש דרואות מזה משהו דם הוא חשש גדול
אף למה ששמע כתרי"ה מרופאים שרק בלוקחות מזה
קטנה חמשה מיליגראם רואות משתו דם ורק כשליש
נשים ורק בפעם ראשונה ושניה ובשלושקחות מזה
מרובה עשרה מיליגראם כמעט אינן רואות שום דם
דע"כ כיון שאיכא אף רק מקצת נשים הרואות דם
יש לאסור, וצריכה האשה שרוצה ליקח הפילן להניח
מין באותו מקום ויהיה שם חדש אחד בכל הזמן
ואם לא תראה תוכל לממן שהיא מאלו הנשים שאין
רואות דם מזה, אבל בעצם אין לסמוך על הרופאים
במה שאומרים שרק שלישי נשים רואות דלא שייך
לידע דבר ברור מזה להחשיב כרוב שאינן רואות

דמכיון שהוא סבה להוציא דם יש לחוש לכל הנשים
ובפרט שחתני הרמ"ד שליט"א שהיה המעורר בזה
ודבר עם הרופא שהמציא הפילן הדה לו שערך
יותר ממהצא נשים רואות מזה דם ואראה לברר
הדבר יותר, וגם בדבר רבוי המדה שהוא נגד הסכרא.
ומש"כ כתרי"ה שנעשה מבע"ז שהוא דבר איסור
צריך לברר אם הוא מדבר שאינו ראוי לאכילה
שבהבהמה שאז לא היה חשש בזה שהוא גם באופן
שלא ראוי לאכילה דהוי תרתי במקום צער גדול.
ועתה נשמע שהפילן הם דבר שמויק להאשה במחלות
אחרות ולכן אין ליקח הפילן מצד חשש סכנה לעיני
אחר.

ובדבר חתונה שתהיה בקאנסטרוואטיוו טעמפל
והראביי שלהם יהיה מסדר הקידושין אין לאיש כשר
להיות שם, אך אם רב כשר יסדר הקידושין כדון
העורה, אזי כיון שהחתונה הא אינה כונן שבאים
להתפלל שם ליכא איסור מדינא שהרי אין מקום
לחשוד שהולמין להתפלל שם, אבל לאדם חשוב אין
לו לילך לשם אף באופן זה רק כשהוא צורך גדול
ורק דרך מקרה שנוהגין כן, ולענין אם הקידושין
תופסין, אם אין הם שני עדים כשרים לעדות
תופסין והקידושין, והראביי עצמו פשוט שפסול לעדות
ואין חלוק אם היה מתחלה רב קאנסטרוואטיוו שלמד
בסעמינאר שלהם או שהיה רב מסמך שקבל משרה
בטעמפל הקאנסטרוואטיוו, ואולי עוד גרוע שהוא
כשנה ופירש, ואני תמה איך הולך חתן שחושב עצמו
לשומר תורה לעשות חתונתו בסדור קידושין של
ראביי קאנסטרוואטיוו ובטעמפל שלהם וצריך כתרי"ה
לומר לו שאסור זה.

הגנני ידידו.

משה פיינשטיין

סימן יח

בא"א לה להתעבר אלא בזיוף ורע הבעל למעיה קורם שישלמו ז' נקיים

כ' מנחם אב תשכ"א.

מע"כ ידידי הרב הגאון מוה"ר יעקב הכהן
ועלצער שליט"א הרב דקה"י עדת ישרון ביאהאנצט"ר
בורג.

הנה בדבר האשה אשר לפי דברי הרופאים מומחים
היא מוכשרת לקבל הריון רק ביום השמיני
ויום התשיעי מהתחלת וסתה, וכתב כתרי"ה שבדבר
ולפת זרע הבעל לבטנה יש שמתירין אחרי עבור

י"ז נקיים קודם תוצא מטפס וזה ואזר ז' ימים
מהתחלת הושת אט הפסוק מדמיה תטבול כדון גרה
מדאורייתא ואח"כ יעשו זליפת הורע לבטנה ומחמת
שיש שאוסרין רוצה כתרי"ה לידע דעתה העניה, והנה
אם הנידון הוא דרך תשמיש להתיר בשביל פרי'ר
לעשות כדונג דאורייתא לא כחומרת ר' זירא שיושבות
ז' נקיים, אף שיש מקום לדק בזה מ"מ למעשה
אין להתיר ואין רצוני לדבר בזה ע"י הכתב ורק
אם יזמין השי"ת שנתראה איוה פעם נדבר בזה לברור
הדבר ולא למעשה.

אבל כפי ששמע הוי הנידון לזלף ורע הבעל
לתוך בטנה שלא בתשמיש אלא ע"י שפופרת שעושים
הרופאים, אין צורך לבטלה בזה כי איסור וכתב
דנדה הוא רק ע"י תשמיש דביאה ואם תתעבר מורע
הבעל בנדתה ע"י הוילוף שהוא כאמבטי שאיתא
בגמ' אין שום פגם על הולד, ומפורש כן בט"ז
רי"ד סימן קצ"ה סק"ז מהגהת סמ"ק בשם הר"פ
שאשה נדה יכולה לשכב אסדיני בעלה ואינה חוששת
מן התעבר מש"ז של בעלה ויהא הולד בן הנדה
משום דכיון דאין כאן ביאת איסור הולד כשר
לגמרי ואפילו תתעבר מש"ז של אחר ורק שעל ש"ז
של אחר קפרינן אהבונתה ועל שטא ישא אותה מאביו
שזה ליכא בנדה מש"ז של בעלה, וכן הא סובר הבי"ח
שמוננו העתיק הט"ז וגם הב"ש בסימן א' סק"י שהביא
להבי"ח הא סובר כן וכן הדעת נותן, ומה שאיתא
באוצר הפוסקים בשם כל ליוואה ועוד ספר שפליגי
ע"ז בורע של אזור שהוא ממור הם דברי תל הלא
נגד הר"פ ורבותינו האחרונים עמתי ההוראה, וממילא
בשל הבעל אף שהוא נדה אין שום פגם בהולד.
וממילא אין להתמיר ולהצריכה לטבול אחר שבעה
ימים בלא ספירת שבעה נקיים משום שיכול לבא
מזה קלקול להקל גם לשמש עם בעלה חוץ חומרא
דאתי ליד קולא, וגם שאין בזה שום צורך להתמיר
שאין לחוש לשיטתם כלל, ובפרט לפגם דולד הנדה
שאין נוגע זה דכיון כלל דכשר אף לכהונה אלא
שהוא פגם בעלמא לענין חשיבות ומעלה.

אבל מה שעומד נגד עשיית זה למעשה הוא איך
להוציא הורע מהבעל, שאף שהוא בשביל להוליד
בנים שמסתבר שאין בזה משום איסור הוצאת ורע
לבטלה, והוא כ"ש ממה שמותר למי שניקב הגיד שלו
והתמו שבורקין אותו בהוצאת זרע לראות אם נחתם
היטב ביבמות דף ע"ז אף שהתם הוא טפס אלמא
דכיון שהוא כדי לראות אם מותר ליקח אשה אין
זה לבטלה, כ"ש הכא שהוא כמו ודאי שיוליד ע"ז
שלא הוי לבטלה, אבל הא משום חזיון שלמשמש
האבר בידים ולהוציא זרע אסור שהרי שלח רבא
בריה דרבא לר' יוסף ילמדנו רבינו היכי עבדינן

והוצרך ר' יוסף לומר שמחזיון נהמא חמימי דשערי
אבי פוקרי ומקרי ואבוי אמר שמעברין קמיה בגדי
צבעונין ויהרהר ע"ז בנשים וניקרי ע"י"ש והא
במשמוש הידים בהאבר ודאי ניקרי אלמא דזה אסור
אף לצורך לישא אשה ולהוליד בנים, ובאדתי שהוא
מצד שבמשמוש הידים באבר יש עוד איסור לא תנאף
בר דתנא דבי ר' ישמעאל בנדה דף י"ג שאיסור
זה לא הותר בשביל פרי'ר כמו שלא הותר ניאוף
ממש ולכן אסור ע"י משמוש הידים ושלא היכי
עבדינן, והתירו ע"י הנחת נהמא חמימי דשערי אבי
פוקרי שהוא נקב הרעי שכיון שאינו נוגע בהאבר אף
שמתקשה אברו ע"ז ליכא איסור לא תנאף אלא
איסור הוצאת זרע לבטלה, וכן להרבי' בנשים שהאיסור
הוא מונשמת מכל דבר רע דדריש ר' פינחס בן
יאיר מכאן שאסור להרהר ביום ולבא לידו טומאה
כלילה בהוצאת זרע בכתובות דף מ"ז שחזיון שאין
איסור הרהר איסור מצו עצמו אלא משום שלא
יבא לידו קרי לבטלה שאין הקפידא משום הטומאה
דדשאין ליטמאות בכל הטומאות לכתחלה אלא משום
הוצאת הורע לבטלה, ולכן בטאן לבדיקה אם נחתם
היטב שהוא לצורך לישא אשה ולהוליד בנים ואינו
לבטלה מותר.

ותמצא גסם בעובדא זו יצטרך להוציא הורע
רק באופנים אלו ולא במשמוש ידים באבר וכיון
שלא בקיאנן בעצה דנהמא חמימי דשערי יצטרך
לעשות כאבוי שהוא בהרהר באשתו כמו שרואה
לבעול ורשאי להסתכל בה בכוחה ליהנות במקומות
שמותר באשתו נדה ולהשתדל שיתאוו לתשמיש עד
שיחקשה אברו מזה בלא נגיעה ואז יכניס אברו בכלי
זכרית שיצא לשם הורע, ויש אנשים שלא יועיל להם
זה אבל רוב אנשים מתעיל להם ההרהר להוציא
זרע בפרט ב...וננו, וזרע זה שיוציא יכניסו בשפופרת
לבטן האשה בימים שראויה להריון אף שלא טבלה,
ויצא בזה מצות פרי'ר כשתוליד האשה ע"י, ל"מ
להבי"ש שם שכתב בפירוש דאף על נתעברה באמבטי
דהוא בנו לכל דבר אף לצאת בו מצות פרי'ר אלא
אף להמגיה בט"ז סק"ח שהוא החכ"צ, וכל מה
שנכתב בט"ז על סימן א' הוא של המגיה שבאמבטי
מטפס משום דתלי בקום ועשה והוא נתעברה
מעצמה נמי מסתבר שיהיה בכאן דהוציא בכוחה על
דעת להכניס בשפופרת לבטן אשתו דהוי זה במעשה
ובעצם טעם המגיה בט"ז דכיון שבלא מעשה
אפשר לא יצא, לא נכון כלל דהא בהוי לו בנים
בהיותו עכ"רם ונתגיי' דלר' יוחנן קיים פרי'ר ביבמות
דף ס"ב ואיפסק כן בש"ע סימן א' סק"ח ד' אף
שבהיותו עכ"רם לא היה מחייב שהקשה ע"ז הטרא
בר"ה דף כ"ה מוא דאכל מצה בהיותו שוטה לא

9